

ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มยังไพรด์คลับ จังหวัดเชียงใหม่ *

Social Movement of Young Pride Club in Chiang Mai Province

นิพนธ์ คุ้มสนุก

Nippeach Krueangsanuk

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Political Science and Public Administration, Chiangmai University

Email: nippeach_krueang@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ได้แก่ 1) ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม Young Pride Club 2) พัฒนาการแนวคิดและวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club และ 3) ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีการดำเนินการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 6 คน ซึ่งเป็นนักกิจกรรมเคลื่อนไหวเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวคิดขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม (social movement)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความเป็นมาของกลุ่ม Young Pride Club เกิดการก่อตัวของกลุ่มโดยผู้ก่อตั้งกลุ่มมีกรอบความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศจึงรวมกลุ่มกับผู้ที่มีความคิดเห็นเดียวกันโดยกลุ่มรวมตัวกันอย่างไม่มีการสร้างองค์กร 2) พัฒนาการแนวคิดและวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่มคือวิธีการเคลื่อนไหวผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อขยายแนวร่วมกับกลุ่มนักศึกษาผ่านแนวคิดอัตลักษณ์ทางเพศกระทั่งช่วงขยายเครือข่ายกลุ่มประสบความสำเร็จผ่านแนวร่วม

* ได้รับบทความ: 23 ธันวาคม 2565; แก้ไขบทความ: 24 กุมภาพันธ์ 2566; ตอรับตีพิมพ์: 3 มีนาคม 2566

กับองค์กรการเคลื่อนไหวอื่นโดยการพัฒนาแนวคิดสู่ประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนด้านอื่น ๆ เช่น กลุ่มผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่ม Sex Worker เป็นต้น 3) ปัจจัยภายนอกด้านโอกาสทางการเมืองในแง่ของการมีตัวแทนพรรคการเมืองเพื่อร่วมผลักดันสิทธิข้อเรียกร้องทางกฎหมาย แม้ช่วงรักษาเครือข่ายโอกาสทางการเมืองปิดเพราะเกิดสถานการณ์โควิด 19 กลุ่มสามารถยืดหยุ่นการเคลื่อนไหวโดยเปลี่ยนยุทธวิธีการเรียกร้องสิทธิทางการเมืองผ่านกิจกรรมสื่อออนไลน์เพื่อพัฒนาแนวคิดเรื่องสิทธิอัตลักษณ์ทางเพศ

คำสำคัญ: กลุ่มยังไพรด์คลับ; กรอบโครงสร้างความคิด; อัตลักษณ์ทางเพศ

Abstract

The research of article were to study 1) the history of the Young Pride Club, 2) the development of concepts and movement methods of the Young Pride Club, and 3) the external factors influencing on the Young Pride Club movement. The study was a qualitative research study. The data was collected from relevant documents and in-depth interviews with 6 key informants. They as movement activist for data analysis using the concept of social movement.

The results showed that: 1) the history of the group was initiated by the founders of the group having the framing concept of gender identity. Therefore, They joined groups with people with the same ideology by grouping together without an organizational structure 2) the development of concepts and movement methods through various for the network expansion of student groups. in concept of gender identity which the group was successful in expanding collaboration with other movement organizations by has been expanded to other human rights issues, such as handicapped group, ethnic groups, sex worker groups, etc. 3) External factors in terms of political opportunities in terms of having representatives of political parties to join in pushing for legal claims, even when maintaining the network of political opportunities is closed because of the COVID-

19 situation, groups can be flexible in their movements by changing their tactics for claiming rights. Political activities through online media activities to develop a concept about gender identity rights.

Keywords: Young Pride Club; framing process; gender identity

1. บทนำ

ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ (New social movement) สะท้อนถึงการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องทางการเมืองและสังคมในทศวรรษ 1970 โดยการเคลื่อนไหวเป็นไปในทิศทางของการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ (The rights movements) กลุ่มคนในขบวนการเคลื่อนไหวมีอุดมการณ์เดียวกันและกลุ่มเคลื่อนไหวมักมีความคับข้องใจจากการถูกกดขี่หรือการกดขี่ความเป็นมนุษย์จึงต้องการต่อสู้เพื่อช่วงชิงอัตลักษณ์ (identity) เพื่อสร้างค่านิยมผ่านตัวตน (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2540) สำหรับขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิเสรีภาพทางเพศเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ.1969 โดยกลุ่มที่เรียกตนเองว่า “Gay Pride” โดยเกิดเหตุการณ์จลาจลที่สโตนวอลล์ อินน์ (Stonewall Inn) กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถปลุกกระแสมการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างเข้มแข็งและมีความเป็นพลวัตตามกระแสโลกาภิวัตน์ (Carter, 2004) กระทั่งขยายไปยังภูมิภาคเอเชียเช่น ปี ค.ศ. 2017 งาน “Taiwan LGBT Pride” เรียกร้องกฎหมายการจดทะเบียนสมรสเพศเดียวกัน ขบวนพาเหรด “Viet Pride “Hanoi Pride” ประเทศเวียดนาม ต่อมาคือประเทศญี่ปุ่น “Rainbow Festa” ประเทศฮ่องกง “Hong Kong Pride Parade” ถือว่าเป็นช่วงที่ทำให้สังคมฮ่องกงเริ่มยอมรับกลุ่ม LGBTQ มากขึ้นด้วย (วรธรรมน ไตรยศักดา, 2562)

อย่างไรก็ดีพบว่า การเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยเริ่มต้นจากกลุ่มนายทุนเกย์ไทยและต่างชาติในย่านสีลมรวมตัวกันจัดงานพาเหรด “Bangkok Gay Festival” เพื่อรณรงค์เรื่องสิทธิและส่งเสริมการยอมรับจากสังคมในประเด็นเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของเกย์ กะเทย เลสเบี้ยน ซึ่งการเดินขบวน “Pride Parade” ส่งผลสะท้อนมาสู่ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีเครือข่ายเคลื่อนไหวของกลุ่ม “Chiangmai Gay Pride” จัดกิจกรรมการป้องกันโรคเอดส์และผลักดันเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศแต่เกิดการจลาจลปิดล้อมกลุ่มเคลื่อนไหวจึงต้องยุติการจัดงานหลังเหตุการณ์นั้นกลุ่มเคลื่อนไหวจึงได้ร้องเรียนความยุติธรรม (ชานนท์ ยอดหงษ์,

2563) กระทั่งงาน “Pride Parade” ต่อมาเกิดขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2562 โดยกลุ่ม Young Pride Club มีบทบาทสำคัญให้แก่องค์กรเคลื่อนไหวอื่น ๆ อย่างประสบผลสำเร็จ โดยกลุ่มใช้ยุทธวิธีในการกำหนดกรอบปัญหาผ่านแนวคิดอัตลักษณ์ทางเพศเพื่อขยายแนวร่วมกับองค์กรอื่น ๆ และมวลชนภายในสังคมเพื่อสร้างการรับรู้เรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ

ในบทความนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาความเป็นมาของการก่อตั้งกลุ่ม Young Pride Club โดยเริ่มต้นศึกษาพัฒนาการแนวคิดและวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่มเป็นอย่างไร รวมถึงศึกษาปัจจัยภายนอกด้านโอกาสทางการเมืองที่มีส่วนในการส่งเสริมหรือปิดกั้นขบวนการเคลื่อนไหว

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาในขบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการแนวคิดและวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club
3. เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงลึกซึ่งมุ่งเน้นการสัมภาษณ์บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเคลื่อนไหวทางสังคมจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 6 คน ได้แก่ นักศึกษาแกนนำหลักของกลุ่ม Young Pride Club จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นนักกิจกรรมเคลื่อนไหวทางสังคม

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ส่วนที่ 1 ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไร้โครงสร้างโดยใช้คำถามเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกลุ่ม ส่วนที่ 2 ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและวิธีการในการเคลื่อนไหวกับประเด็นแนวคิดที่กลุ่มต้องการผลักดันภายในกลุ่ม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์พรรณนาความ (Content Analysis) การเก็บข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนาม โดยผู้วิจัยพัฒนาออกแบบด้วยตนเองตามกรอบศึกษาและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บทความ วารสารวิชาการ งานวิจัย เอกสารออนไลน์ เว็บไซต์ ข่าว เพจ Facebook มีขั้นตอนตรวจสอบข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อยึดเป็นกรอบหลักการศึกษา ส่วนกรอบในการใช้เครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลภาคสนามยึดตามแบบสัมภาษณ์ตามคำถามวิจัยที่ต้องการค้นหาคำตอบ

3.2 การวิเคราะห์เชิงบริบท (Context Analysis) บริบทส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในปี พ.ศ. 2561 บริบทก่อนกลุ่มกำลังก่อตัวของกลุ่มในการเขียนบทความวิชาการของผู้ก่อตั้งกลุ่มและจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561- 2562 การขยายแนวร่วมกับองค์กรเคลื่อนไหวอื่น ๆ และมวลชน กระทั่ง ปี พ.ศ.2563 ช่วงการรักษาเครือข่ายของกลุ่ม

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลสามเส้า (Data Triangulation Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลมาตรวจสอบด้านข้อมูล การตรวจสอบด้านเวลา บุคคล พื้นที่ เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับแกนนำพบความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

4. สรุปผลการวิจัย

1. ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม Young Pride Club

ผลการวิจัยพบว่า จุดเริ่มต้นผู้ก่อตั้งกลุ่มมีกรอบโครงความคิด (framing process) สะท้อนออกมาจากงานเขียนบทความสองฉบับชื่อบทความ “การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของผู้มีความหลากหลายทางเพศในสหรัฐอเมริกาสมัยประธานาธิบดีบารัค โอบามา (ค.ศ. 2009-2017).” และบทความเรื่อง “ฉันเคยเป็นกะเทย ตอนนี้อันเป็นพ่อ: กะเทยและกาลเทศะ.” โดยให้ความสนใจเกี่ยวกับกรอบโครงความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ จากคำสัมภาษณ์ผู้ก่อตั้งกลุ่ม คือ

“...ก่อนหน้านั้นเกิดกลุ่มวิน (การรวมกลุ่มของสาวประเภทสอง สาวข้ามเพศ) แต่ไม่ได้เป็นการรวมกลุ่มแบบต่อรองหรือขับเคลื่อนทางสังคม เมื่อเข้าเรียนปริญญาโทจึงสนใจจัดตั้งกลุ่มเพื่อออกมาเรียกร้องสิทธิและความเท่าเทียม จึงตั้งชื่อกลุ่ม “Pride CMU” เพื่อผลักดันการรับรู้สิทธิ LGBT ในมหาวิทยาลัย” (ผู้ก่อตั้งกลุ่ม, สัมภาษณ์, 9 กรกฎาคม 2564)

เมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรีได้ร่วมผลักดันประเด็นการแต่งกายตามเพศสภาพในงานพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ.2561 ผ่านเว็บไซต์ Change.Org แกนนำภายในกลุ่มพบว่าทุกคนมีอุดมการณ์เดียวกัน เช่น อัตลักษณ์ทางเพศมีความหลากหลายสิ้นไหลและเพศเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือมีความซ้อนทับกันในหลากหลายสถานะ โดยความที่แกนนำมีอุดมการณ์ความเชื่อส่งต่อกันมาทำให้กลุ่มเห็นพ้องกันว่าควรเคลื่อนไหวในระดับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กิจกรรมแรกคือ “การเดินขบวนขึ้นดอย” พ.ศ.2561 กลุ่มมีวิธีนำเสนอการรับรู้ถึงกลุ่ม LGBT ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อหาแนวร่วม นักศึกษามาเคลื่อนไหวและใช้ชื่อกลุ่มคือ “Pride CMU” ในส่วนของการระดมแกนนำกลุ่ม Young Pride Club ส่วนมากเป็นกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยมีสมาชิกแกนนำทั้งหมด 6 คน

สมาชิกภาพในกลุ่มประมาณ 10 คนในจังหวัดเชียงใหม่ และ ผู้ร่วมทำงานในทีม 5-6 คน การทำงานในกลุ่มแบ่งออกเป็นสามสาขา คือ 1) งานบริหาร เช่น เอกสาร โครงการ ประสานงาน 2) งานด้านสื่อออนไลน์ 3) งานกิจกรรม เช่น กิจกรรมเล็ก (Gender Talk , การฉายภาพยนตร์) และกิจกรรมใหญ่ (Chiang Mai Pride) ส่วนมากนั้นสมาชิกจะได้รับการที่มีอาสาสมัครนักศึกษามหาวิทยาลัยมาร่วมกิจกรรมบ้างเป็นครั้งคราว เพราะฉะนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ภายในกลุ่มจึงเป็นองค์กรไม่เป็นทางการตาม “ลักษณะความสัมพันธ์แบบแนวราบ” โดยทำงานในความสัมพันธ์เพื่อน พี่น้อง คอยพูดคุยหรือแบ่งปันความคิดเห็นขณะทำงานเมื่อมีการประชุมภายในกลุ่มทุกคนสามารถออกข้อเสนอนะและแบ่งงานกันทำตามความถนัดแม้มีการรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ แต่ว่าภายในกลุ่มก็มีการวางแผนระยะยาวในการเคลื่อนไหวร่วมกันดังนั้นกิจกรรมของกลุ่มได้ถูกผลิตซ้ำผ่านกรอบโครงความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศและกำหนดกรอบยุทธวิธีในการเคลื่อนไหวของกลุ่มทั้งสามช่วงเวลาตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษาต่อไป

2. พัฒนาการแนวคิดและวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club

ผลการวิจัยพบว่า แกนนำกลุ่มมีกรอบโครงความคิดหลัก (master frame) เรื่องอัตลักษณ์ทางเพศแนวคิดนี้จึงถูกนิยามถึงปัญหา (blame) โปรมอดผ่านกิจกรรมโดยมีกรอบยุทธวิธีการเคลื่อนไหว ดังนี้ช่วงก่อตัวของกลุ่ม Young Pride Club พบว่า

2.1 การเคลื่อนไหวผ่านเพจ Facebook และ Website โดยการโพสต์ประเด็นทางสังคมที่มีกระแสนิยมโดยกลุ่มสร้างกรอบการวินิจฉัยปัญหา (diagnostic frame) ขณะนั้นทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องจากอัตลักษณ์ทางเพศ ส่วนใน Website เช่นการนำเสนอเนื้อหาสาระข่าวเว็บไซต์นำเข้าข่าวต่างประเทศ “OK Girl” เกี่ยวกับสิทธิกลุ่ม LGBTQ+ และเนื้อหาบทความของสมาชิกกลุ่มเพื่อสร้างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลายขึ้นอีกหนึ่งวิธีในการปลุกกระดมปัญหาให้แก่ประชาชนเข้ามาแลกเปลี่ยนความเห็น เช่น ประเด็นการถูกล้อเลียน เสียดสี เหยียดเพศ มีการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มองค์กรอื่น ๆ ที่เคลื่อนไหวประเด็นที่มีอุดมการณ์เหมือนกันส่วนสำคัญทำให้กลุ่มเป็นที่รู้จักผ่านสื่อออนไลน์มากขึ้นสามารถหาแนวร่วมมวลชนผ่านสื่อออนไลน์เพื่อสร้างแรงกดดันทางสังคมอีกทั้งผู้ก่อตั้งกลุ่มมีเพจ Facebook ส่วนตัวชื่อเพจ “In Toey View” โดยนำเสนอเนื้อหาการถูกเลือกปฏิบัติจากอัตลักษณ์ทางเพศ เนื้อหาการนำเสนอทางสื่อออนไลน์ของกลุ่มจึงพยายามสร้างจิตสำนึกเพื่อให้มวลเข้าใจเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศที่มีหลากหลายภายในสังคมไทย

2.2 กิจกรรมเสวนา Gender Talk :LGBTQ & University และ กิจกรรม Movie Night ซึ่งกลุ่มได้เนวร่วมนักศึกษาผ่าน Facebook มีการฉายภาพยนตร์บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศภายในกิจกรรมได้สอดแทรกแนวคิดเพื่อให้ผู้ร่วมรับฟังปัญหาการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศ เช่น นักศึกษา บุคลากร หรือ อาจารย์เป็นกลุ่ม LGBTQ โดยให้เหตุผลเชื่อมโยงว่ามหาวิทยาลัยควรวางมาตรการแก่บุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ LGBTQ และควรปฏิบัติต่อกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศเฉพาะกลุ่มอย่างไร จึงมีการเสนอกรอบแนวทางออกของปัญหา (prognostic frame) เช่น การมีห้องน้ำ หรือนโยบายการปฏิบัติตัวรวมทั้งการจัดเวทีเพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมออกมาพูดคุยประสบการณ์ทางเพศเพื่อหาจุดร่วมอุดมการณ์เดียวกัน

2.3 กิจกรรม Gender Talk Contest ยังพบว่ามีนำเสนอปัญหาเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาเพื่อสร้างความหมายผ่านชุดกรอบโครงสร้างความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศหรือความเชื่อให้แก่มวลชนได้ดีขึ้นทำให้กลุ่มสามารถขยายเนวร่วมในหมู่นักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น ๆ กลุ่มเริ่มเป็นที่รู้จักเพราะเปิดรับเนวร่วมนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศไทยโดยกิจกรรมเป็นการบอกเล่าปัญหาความเดือดร้อน (grievances) จากประสบการณ์ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ทางเพศ เช่น อาชีพทนายที่ถูกจำกัดการแต่งกายเพราะอัตลักษณ์ทางเพศไม่ตรงตามเพศกำเนิดของตนเอง หลังจากกิจกรรมกลุ่ม “Pride CMU” ได้เปลี่ยนชื่ออย่างเป็นทางการชื่อกลุ่ม “Young Pride Club” ทำให้ได้รับความสนใจจากสื่อภายนอกและมหาวิทยาลัยอื่นมากขึ้นจนนำไปสู่การนิยามปัญหากิจกรรมที่กลุ่มเคลื่อนไหวถัดมา

2.4 กิจกรรม My Body My Right จัดขึ้นต่อเนื่องมาจากการผู้ก่อตั้งกลุ่มมีประสบการณ์ผลักดันประเด็นรณรงค์การแต่งกายตามเพศสภาพเมื่อปี พ.ศ. 2561 โดยกลุ่มให้เหตุผล (causality) ถึงปัญหาการแต่งกายที่ยึดติดกับเพศกำเนิด ฉะนั้นกิจกรรมนี้กลุ่มได้เสนอแนวทางออกปัญหาคือ ยื่นหนังสือผ่านพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ พ.ศ.2558 ในเรื่องประเด็นการเปลี่ยนรูปร่างเอกสารสำคัญทางการศึกษา เช่น บัตรนักศึกษาใบแสดงผลการศึกษา และ ใบคาดว่า จะสำเร็จการศึกษา และสำเร็จตามเป้าหมายการเคลื่อนไหวด้วยเหตุผลทางนโยบายการเมืองทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปฏิบัติตามตัวชี้วัดความ เท่าเทียม (Sustainable Development Goal 5: ความเท่าเทียมทางเพศ)

2.5 กิจกรรม Young Trans Club พบว่า กรอบโครงสร้างความคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศซึ่งถูกขยายอุดมการณ์ผ่านการสร้างเนวร่วมผู้นำนักศึกษา LGBT สี่ภาค จากประเทศมีการระบุประเด็นปัญหากิจกรรมเรื่องรูปร่างที่ยึดติดตามเพศสภาพของนักศึกษาในการกำหนดเอกสารสำคัญต่าง ๆ

ซึ่งต่อเนื่องมาจากกิจกรรม “My Body My Right” โดยกำหนดแนวทางออกปัญหา ให้ตัวแทนผู้นำนักศึกษาเรียนรู้วิธีการต่อรองและสอนเทคนิคการเขียนจดหมายราชการ เก็บข้อมูลการถูกละเมิดหรือเลือกปฏิบัติโดยเหตุแห่งเพศในมหาวิทยาลัยของแต่ละภูมิภาคเพื่อยื่นผ่านกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.) การขยายกรอบโครงความคิดดังกล่าวจึงสำเร็จในบางมหาวิทยาลัยในประเด็นปัญหาการรณรงค์เรื่องการแต่งกายในการเข้ารับปริญญาบัตร เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นต้น

3. ขยายเครือข่าย พบว่า กลุ่มได้จัดกิจกรรม Chiang Mai Pride และมีข้อค้นพบจากการศึกษาสองประการโดยจำแนกผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 พัฒนาการแนวคิดของกลุ่ม พบว่า การขยายกรอบโครงความคิด (frame alignment processes) การพัฒนาแนวคิดทั้งสองกรอบเชื่อมโยงกัน (Frame bridging) ในเรื่องการเรียกร้องสิทธิที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม การถูกจำกัดสิทธิในแต่ละด้านทำให้ประเด็นปัญหาของกลุ่มและตัวแทนกลุ่ม LGBT รุ่นเก่ามีความสอดคล้องกันเชิงอุดมการณ์และเป็นการสร้างฐานความคิดตามสภาพการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยขบวนการเคลื่อนไหวได้ระบุปัญหาการเรียกร้องนโยบายสิทธิความหลากหลายทางเพศและร่วมหาหรือแนวทางออกการแก้ปัญหาโดยการกล่าวแถลงการณ์ในแต่ละประเด็น เช่น การสมรสเท่าเทียม กฎหมายรับรองเพศสภาพ คำนำหน้านาม การระบุเพศเพราะในสังคมไทยความหมายคำว่า “อัตลักษณ์ทางเพศ” ถูกจำกัดแนวคิดแคบจนเกินไปและในทางชีววิทยามีการกำหนดอัตลักษณ์เพียงเพศชายและเพศหญิง อัตลักษณ์ทางเพศที่นอกเหนือจากนั้นคือเพศนอกขอบจารีตของสังคมไทย ดังนั้นการขยายความหมาย (Frame amplification) แนวคิดอัตลักษณ์ทางเพศเช่นนี้ได้ทำลายความน่าเชื่อถือในการกล่าวถึงการเลือกปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนสากลโลก ทั้งนี้การนิยามปัญหากรอบโครงความคิดอัตลักษณ์ทางเพศถูกนำมาตีความถึงสิ่งที่มนุษยชนคนหนึ่งควรได้รับในฐานะพลเมืองควรมีสิทธิเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเพศเป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยอมรับได้อีกต่อไปนำมาสู่การขยายกรอบโครงความคิด (Frame Extension) ในเรื่องของแนวคิดสิทธิมนุษยชนด้านอื่น ๆ เช่น กลุ่มเชื้อชาติ กลุ่มศาสนา กลุ่มอาชีพ กลุ่มคนชายขอบ ในกลุ่มแนวร่วมองค์กรขบวนการเคลื่อนไหว เช่น กลุ่ม Sex worker กลุ่มชาติพันธุ์ เครือข่ายแรงงาน เครือข่ายผู้พิการ ดังนั้นการถ่ายทอดอุดมการณ์ผ่านกรอบยุทธวิธีการเคลื่อนไหวที่กลุ่มนำไปปฏิบัติภายในขบวนการได้สร้างแรงจูงใจและความเชื่อมั่นให้กับองค์กรแนวร่วมอื่น ๆ ในการออกมาเคลื่อนไหวว่าสามารถแก้ไขปัญหากับสิ่งที่เผชิญอยู่ได้ สุดท้ายนั้นขบวนการยังได้สร้างความหมายใหม่ (Frame transformation) ให้สังคมเข้าใจและตระหนักถึงสิทธิ

ด้านต่าง ๆ ในฐานะพลเมืองควรได้รับอย่างเท่าเทียมทุกพื้นที่ของสังคมส่งผลให้การขยายแนวร่วมผ่านมวลชนและสังคมที่ให้การสนับสนุนและช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมในการนิยามความหมายใหม่กับกลุ่มแนวร่วมขององค์กรขบวนการเคลื่อนไหว

3.2 การขยายแนวร่วมขบวนการเคลื่อนไหว (mobilizing structure) พบว่า

ภาพที่ 1. โครงสร้างการระดมแนวร่วมองค์กรขบวนการเคลื่อนไหว (SMO)

จากภาพที่ 1 โครงสร้างการระดมแนวร่วมองค์กรขบวนการเคลื่อนไหวผ่านลักษณะความสัมพันธ์ในเครือข่ายเป็น “ลักษณะแนวราบ” คือ การทำงานเฉพาะกับกลุ่มองค์กรเคลื่อนไหวและบางองค์กรเข้ามาช่วยงานในนามบุคคลเท่านั้น เช่น ตัวแทนของกลุ่ม LGBT รุ่นเก่า (กลุ่มเสิร์ฟชาวเอ็ด) ดึงกลุ่ม LGBT (กลุ่มเสิร์ฟชาวเอ็ด) และยังให้การสนับสนุนในเรื่องของสถานที่การจัดงานประชุมที่ร้านนวด Le Best ซึ่งรู้จักส่วนตัวกับกลุ่ม LGBT ทำงานภาคธุรกิจได้ชักชวนมาร่วมทำกิจกรรม เช่น ร้าน 6ixcret show และ รุ่งอรุณ ลำปาง โดยความช่วยเหลือจากกลุ่ม LGBT ภาคธุรกิจจึงทำให้งานออกมาในรูปแบบของงาน Pride Parade แต่ละองค์กรมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันภายในการทำงานจึงมีการเขียนแผนผังการประชุมแบ่งกันทำงานตามความถนัด เช่น บางองค์กรเป็นผู้พูดให้ภายในกิจกรรม มูลนิธิ M plus ทำงานฝ่ายเอนเตอร์เทน วงดนตรี โลฟสด

โซว์คาบาเรต์ หรือส่งตัวแทนจากองค์กรต่าง ๆ มาร่วมทำงาน เช่น องค์กร CAREMAT รุ่งอรุณลำปาง บางองค์กรมีหน้าที่เป็นฝ่ายสวัสดิการต่างๆ ส่วนแกนนำกลุ่มบางคนมีหน้าที่ประสานงานกับภาครัฐ ดูขบวน สถานที่ กลุ่มไม่ได้มีข้อคัดค้านในวิธีการเคลื่อนไหวและการวางรูปแบบของกิจกรรมอย่างเป็นระบบตามประสบการณ์และความสมัครใจขององค์กรที่เคลื่อนไหวอย่างอิสระ สามารถทำงานข้ามองค์กรเพื่อปรึกษาปัญหาและมีความเอื้อเฟื้อหนุนเวียนทรัพยากรภายในขบวนการ ทุกองค์กรไว้น้ำใจในการทำงานของทุกฝ่าย หากองค์กรเคลื่อนไหวสนับสนุนใดไม่สะดวกมาช่วยงานกลุ่มมีการประสานงานหรือรายงานสถานการณ์โดยตรงผ่านสื่อกลางการพูดคุยแอปพลิเคชัน LINE ซึ่งมีกลุ่มแนวร่วมองค์กรเป็นสมาชิกอยู่ภายในกลุ่ม LINE เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแจ้งความคืบหน้าการทำงานภายในองค์กรเคลื่อนไหวและมีโครงสร้างการขยายแนวร่วมขององค์กรการเคลื่อนไหว (mobilizing structure) ประกอบด้วย 1) **กลุ่มองค์กรสนับสนุน (supportive organization)** จากความสัมพันธ์กับศูนย์สตรีศึกษาเนื่องจากผู้ก่อตั้งกลุ่มศึกษาปริญญาโทที่ให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ และทำงานร่วมกับองค์กรความเท่าเทียมทางเพศในการเคลื่อนไหว เช่น กลุ่มสตรีชาติพันธุ์ มูลนิธิ Empower (ส่งเสริมโอกาสผู้หญิง) และจังหวัดเชียงใหม่มีเครือข่ายศูนย์กลางซึ่งเป็นภาคประชาสังคมเพื่อความเท่าเทียมระหว่างเพศ (CSOs for Gender Equality) ทำงานร่วมกับเครือข่ายผู้ค้าประเวณี Sex worker กลุ่มผู้อพยพ เครือข่ายผู้สูงอายุ และเครือข่ายผู้พิการภายในเครือข่ายมีหลายองค์กรผนึกร่วมกัน ซึ่งองค์กรทั้งหมดเหล่านี้เป็นองค์กรเคลื่อนไหวมีอาชีพที่มีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นจากความสัมพันธ์ที่แลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกลุ่มกับศูนย์สตรีศึกษาทั้งการช่วยงานและการประชาสัมพันธ์กิจกรรมจึงทำให้รู้จักองค์กรเคลื่อนไหวเหล่านี้ผ่านการช่วยงานวันสตรีสากล (Women March) ทำให้กลุ่มได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายองค์กรสนับสนุนกลุ่มนี้ได้อย่างรวดเร็วและแกนนำกลุ่มมีเครือข่ายส่วนตัว เช่น มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (HRDF) กลุ่มแรงงานข้ามชาติภาคเหนือ และเครือข่ายแรงงานข้ามชาติได้รับการสนับสนุนด้านทักษะการเคลื่อนไหวและร่วมเดินขบวนภายในกิจกรรม 2) **แนวร่วมองค์กรเคลื่อนไหวอื่น ๆ** บางองค์กรเคลื่อนไหวอาจให้ความช่วยเหลือทางด้านทรัพยากรทุนหรือสิ่งของ บางองค์กรส่งตัวแทนมาร่วมกิจกรรมเดินขบวน 3) **กลุ่มมวลชน** ประชาชนในท้องถิ่นมาให้กำลังใจ และกลุ่มร้านอาหารบริเวณไนท์บาร์ซ่าให้ความร่วมมือในการเปิดพื้นที่เดินขบวนรวมถึงกลุ่มชาวต่างชาติ LGBT ที่มาร่วมเดินขบวนและมีความสนใจกับการเดินขบวนงาน Pride Parade ในส่วนของกลุ่มมวลชนภาคธุรกิจ คือ บริษัทนิมชีเส็ง 1988 จำกัด ได้ให้การสนับสนุนเป็นน้ำดื่ม และร้านอาหาร Goodview มีส่วนสนับสนุนด้านของทุนทรัพย์ 4) **กลุ่มอาสาสมัคร** เช่น กลุ่มเยาวชน

อาสาสมัครเป็นกลุ่มที่ได้มาจากการประกาศหาคนช่วยเหลือทาง Facebook ส่วนใหญ่นั้นมาร่วมประชุมงานภายในกลุ่ม และนักศึกษาอาสาสมัครจากห้อง American Conner คณะรัฐศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษารุ่นน้องที่รู้จักกับแกนนำบางคนภายในกลุ่มเพราะผู้ก่อตั้งกลุ่มเองเป็นศิษย์เก่าด้วย

5) **สื่อออนไลน์** กลุ่ม Young Pride Club มีสื่อในการทำงานเป็นของกลุ่มเอง และเพจ Facebook “Chiang Mai Pride” ซึ่งแกนนำกลุ่มเป็นแอดมินผู้ประสานงานสื่อทั้งในเรื่องของการจัดกิจกรรมการลงทะเบียนให้ประชาชน walk in เพื่อระดมมวลชนให้มาเข้าร่วมกิจกรรม และสร้างแรงกดดันผ่านกระแสสังคม

6) **พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ (parties and interest groups)** ตัวแทนพรรคการเมืองเป็น LGBT มาร่วมในขบวนการเคลื่อนไหวเนื่องจากรู้จักกับตัวแทนกลุ่ม LGBT รุ่นเก่าจึงเข้าร่วมรับฟังแถลงการณ์เพื่อนำนโยบายที่ขบวนการต้องนำข้อเรียกร้องปรับเปลี่ยนทางนโยบาย

4. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Young Pride Club

4.1 **ช่วงขยายเครือข่าย** มีปัจจัยภายนอกเอื้อต่อการเคลื่อนไหว คือ บริบททางการเมืองที่มีการบริหารงานภายใต้รัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้มีการเลือกตั้งอีกครั้งและมีพรรคการเมืองได้รับเลือกเป็นตัวแทนมาจากฝ่ายประชาธิปไตยเข้าร่วมรับฟังแถลงการณ์จึงเป็นโอกาสสำคัญในการสร้างความชอบธรรมให้แก่ประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนประเด็นต่าง ๆ ของแนวร่วมที่ต้องการผลักดันทางนโยบาย

4.2 **ช่วงรักษาเครือข่าย** พบว่า กลุ่มพยายามรักษาเครือข่ายจากความสัมพันธ์ภายในกลุ่มและเครือข่ายแนวร่วมองค์กรขบวนการเคลื่อนไหวอื่น ๆ จึงไม่มีการระดมทรัพยากรเพราะไม่สามารถเคลื่อนไหวกิจกรรมใด ๆ เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 19 โดยการประกาศใช้ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.2548 ระบุไว้ว่า “ห้ามประชาชนชุมนุมและออกนอกเคหาสถาน” กลุ่มจึงปรับเปลี่ยนยุทธวิธีการเคลื่อนไหวตามความเหมาะสมผ่านสื่อออนไลน์แอปพลิเคชัน ZOOM และ Clubhouse โดยการนำเสนอเหตุการณ์เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศให้แก่มวลชนหรือกิจกรรมเสวนาต่าง ๆ เช่น กิจกรรมความลับมหาวิทยาลัยที่ไม่มีใครเปิดเผย

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มยังไพรด์คลับ จังหวัดเชียงใหม่ สามารถเคลื่อนไหวอย่างประสบผลสำเร็จและนำมาอภิปรายผลตามแนวคิดขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม (social movement) จากการเคลื่อนไหวของกลุ่มยังไพรด์คลับมีพัฒนาการแนวคิดการ

วิเคราะห์ขบวนการทางสังคมเชิงจิตวิทยาสังคม โดย เอกพลณัฐ ญัฐพัถนันท์ (2556) กล่าวว่า ทฤษฎีกรอบโครงความคิด (framing process) คือ การวิเคราะห์ขบวนการเคลื่อนไหวผ่านการนำเสนอเหตุการณ์ ประสพการณ์ต่าง ๆ และสร้างความหมายผ่านชุดความคิดหรือความเชื่อให้แก่ผู้มีจุดหมายร่วมหรือสาธารณชนให้เข้าร่วมกิจกรรม รณรงค์ และสนับสนุน ในลักษณะการจูงใจเพื่อระดมทรัพยากรภายในขบวนการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Snow & Benford (1992) เสนอทัศนะกรอบโครงความคิดนำมาสู่การหาแนวร่วมขบวนการและให้ความสำคัญที่แปรเปลี่ยนตามวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติ ตามพลวัตสภาพแวดล้อมทางสังคมส่วนของการนำเสนอกรอบโครงความคิดผ่านเหตุการณ์ประสพการณ์เริ่มต้นจากความเป็นมาของกลุ่มมีกรอบโครงความคิดหลักในการเคลื่อนไหวโดยใช้แนวคิดของอัตลักษณ์ทางเพศโดยมีการกำหนดกรอบยุทธวิธีการเคลื่อนไหว ได้แก่ กรอบการวินิจฉัยเพื่อนิยามปัญหาที่เกิดขึ้นรวมไปถึงสาเหตุของปัญหาและความมีเหตุผลของปัญหาความเดือดร้อนภายในสังคมเพื่อที่จะได้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาและนำมาแก้ปัญหาภายในขบวนการเคลื่อนไหวร่วมกันและกลุ่มได้สร้างกรอบแนวทางแก้ปัญหาตามยุทธวิธีการกำหนดกรอบการเคลื่อนไหวดังกล่าวผ่านพัฒนาการแนวคิดทั้งสามช่วงเวลาเช่นกัน

นอกจากนี้กระบวนการกำหนดกรอบยุทธวิธีเคลื่อนไหวเกี่ยวข้องกับการวางกรอบคิด (framing process) โดยความพยายามขององค์กรขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมได้พัฒนากรอบคิดเพื่อเชื่อมโยงการบรรลุเป้าหมายในการระดมสมาชิกแนวร่วมและการระดมทรัพยากรต่าง ๆ ผ่านกระบวนการจัดกรอบ ดังนั้นในช่วงของการขยายเครือข่ายการเคลื่อนไหวมีการขยายกรอบโครงทางความคิดภายในแนวร่วมขบวนการเคลื่อนไหวจนนำมาสู่การขยายกรอบโครงความคิดเพื่อผสานกันแนวคิดเรื่องประเด็นสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ซึ่งสัมพันธ์กับ Snow & Benford (2000) กล่าวถึง การเชื่อมโยงกรอบทั้งสองกรอบเข้าหากันโดยสอดคล้องกันเชิงอุดมการณ์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาเฉพาะเรื่องและการขยายความเพื่อการสร้างความชัดเจนหรือความน่าเชื่อถือในการตีความเรื่องอุดมคติ กระทั่งการขยายกรอบโครงความคิดขององค์กรขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อตีความให้ครอบคลุมรวมประเด็นของผู้ที่สนใจโดยทำให้เห็นว่ามี ความหมายและความสำคัญกับขบวนการเพื่อให้ได้รับแรงสนับสนุนเพิ่มขึ้นจนมีการเปลี่ยนแปลงกรอบโครงความคิดร่วมกันจากการสร้างความหมายแบบใหม่และมีข้อค้นพบในทฤษฎีการระดมทรัพยากรอีกว่ากลุ่มมีโครงสร้างการระดมองค์กรการเคลื่อนไหว (mobilizing structure) สอดคล้องกับ (McAdam, McCarthy, & Zald, 1996) ในลักษณะความสัมพันธ์กับเครือข่ายภายในชุมชนซึ่งเป็นโครงสร้างขององค์กรลักษณะการทำงานแบบแนวราบ

อาจเริ่มต้นจากการระดมกลุ่มเคลื่อนไหวขนาดเล็กในการระดมมวลชน เช่น กลุ่มครอบครัว เครือข่ายเพื่อน เครือข่ายนักเครือข่ายนักเคลื่อนไหว หรือสมาคมอาสาสมัคร

ปัจจัยภายนอก คือ โอกาสทางการเมืองที่เปิดกว้างส่งผลต่อการขยายสิทธิทางการเมือง เพราะการขยายแนวร่วมมาสนับสนุนหรือเป็นตัวแทนเพื่อเจรจาต่อรองและป้องกันการปราบปรามจากรัฐสอดคล้องกับแนวคิดของ Tarrow (1998) ค้นพบว่า โอกาสทางการเมืองกลุ่มเคลื่อนไหวต้องมีแนวร่วมเพื่อปกป้องกลุ่มเคลื่อนไหวจากการใช้อำนาจของรัฐแลบรรลุข้อเรียกร้องได้ และสอดคล้องกับ วีรณัฐ พรหมจักร (2564) กล่าวว่า การเปิดโอกาสทางการเมือง เช่น การลอบบี้พรรคการเมือง ทำให้ขบวนการเคลื่อนไหวมีอำนาจแก้ไขนโยบายหรือมีส่วนร่วมตามกระบวนการทางกฎหมายได้อย่างเป็นธรรมเช่นเดียวกับงานวิจัยนี้กลุ่ม Young Pride Club ได้ผลักดันกฎหมายสมรสเท่าเทียมของสิทธิกลุ่ม LGBTQ และประเด็นสิทธิมนุษยชนกับแนวร่วมองค์กรอื่นซึ่งมีกลุ่มตัวแทนมาจากพรรคการเมืองฝ่ายประชาธิปไตยร่วมรับฟังแถลงการณ์และนำข้อเรียกร้องสู่กระบวนการทางกฎหมายต่อไป ขณะเดียวกันอุปสรรคที่กลุ่มพบในช่วงรักษาเครือข่ายโอกาสทางการเมืองปิดตัวลง เพราะรัฐบาลประกาศ พรก. ฉุกเฉินจากสถานการณ์โควิด 19 ซึ่งเป็นกลไกในการสกัดกั้นสิทธิของประชาชนงดเว้นชุมนุมนอกเคหสถาน ดังนั้นกลุ่มจึงปรับยุทธวิธีการเคลื่อนไหวผ่านกิจกรรมออนไลน์เพื่อนำเสนอแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศจึงไม่มีการระดมแนวร่วมกับหมุ่่นักศึกษาและองค์กรเคลื่อนไหวอื่น ๆ แม้พบอุปสรรคระหว่างการเคลื่อนไหวขบวนการสามารถปรับตัว คือ แนวทางการเคลื่อนไหวเอื้อต่อการรับรู้พัฒนาการแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศในสังคมไทยเพื่อสร้างแนวร่วมบนพื้นที่สาธารณะออนไลน์เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาสังคมทั่วโลกเป็นกระบอกเสียงร่วมผลักดันข้อเรียกร้องแนวทางนี้จึงยึดหยุ่นกับสถานการณ์ตามครรลองขบวนการเคลื่อนไหวยุคสังคมโลกาภิวัตน์

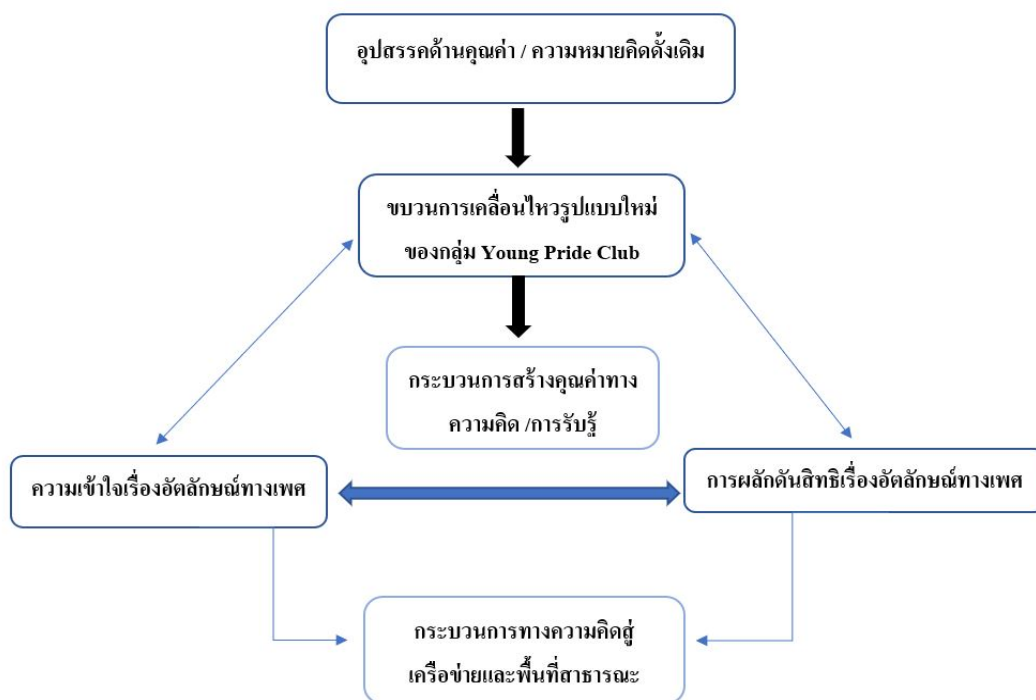
6. องค์ความรู้จากการวิจัย

การศึกษาของ Stone (2016) ศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวจากการระดมเครือข่ายของเกย์ต่อนโยบายประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เพื่อสร้างองค์กร ACT UP ผลักดันนโยบายต่อต้านโรคเอดส์ในต่างประเทศ ส่วนงานศึกษาของ กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปญญารุโณ, และ สุพัตร สันติรุ่งโรจน์ (2562) ศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มชายรักชาย กลุ่มหญิงรักหญิงซึ่งศึกษารายละเอียดรูปแบบขบวนการเคลื่อนไหวของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศของทุกกลุ่มและได้สรุปผลของลักษณะการเคลื่อนไหว

อย่างเป็นระบบมีแบบแผนในการทำกิจกรรมและมีบทบาทสำคัญภายในสังคมมากขึ้นโดยเฉพาะการต่อสู้กับรัฐเพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ ขบวนการเคลื่อนไหวกลุ่ม Young Pride Club จึงมีวิธีการแตกต่างไปจากการชูประเด็นอัตลักษณ์ทางเพศของแต่ละกลุ่มจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบข้อแตกต่างว่ายังไม่มีผู้ใดศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มยังไพรด์คลับและความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคือยุทธวิธีการเคลื่อนไหวที่แตกต่างในการขยายแนวร่วมในมวลชนโดยการเคลื่อนไหวผ่านมิติของความหมายทางอุดมการณ์ ความเชื่อ จากการกำหนดกรอบโครงความคิดเพื่อกำหนดกรอบยุทธวิธีการนิยามปัญหาและกรอบแนวทางออกของปัญหาในการต่อสู้ภายในขบวนการเคลื่อนไหวซึ่งทำให้กลุ่มสามารถแทรกซึมแนวคิดผ่านพื้นที่สาธารณะทางสังคมได้เป็นอย่างดีแม้ว่าขบวนการเคลื่อนไหวจะหยุดนิ่งหรือตายตัวตามสถานการณ์การเมืองไม่เอื้อเอื้อของการเคลื่อนไหว

โดยสรุปตามองค์ความรู้การวิจัยคือ การจัดการรูปแบบขบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่มจำเป็นต้องมีกระบวนการสร้างคุณค่าทางความคิดและการรับรู้ในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศผ่านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับแนวร่วมกลุ่มเคลื่อนไหวอื่น ๆ และแนวร่วมสาธารณะ ทั้งนี้ลักษณะของการเรียกร้องเป็นไปในทางสร้างความตระหนักเข้าใจแก่มวลชนโดยการปลูกฝังความหมายและสัญลักษณ์ทางเพศของกลุ่ม LGBTQ+ เพื่อนำไปสู่การผลักดันสิทธิความเป็นมนุษย์ซึ่งถูกตีกรอบคำว่าเพศอย่างจำกัดโดยข้อกฎหมายต่าง ๆ ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงระบบคิดในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศจากระบบคิดแบบเดิมสู่การแทนที่โดยความหมายใหม่ก็มีอุปสรรคด้านของความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน ถึงอย่างนั้นกลุ่มสามารถสร้างกระบวนการรับรู้ผ่านคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ผ่านทางอุดมการณ์ทางความคิด ดังนั้นการก่อตัวขึ้นผ่านรูปแบบขบวนการเคลื่อนไหวใหม่ กระทั่งเกิดรูปธรรมของเครือข่ายนำมาซึ่งเป้าหมายอย่างชัดเจนและกระบวนการเหล่านี้ยังคงแทรกซึมสู่กระบวนการรับรู้ผ่านพื้นที่สาธารณะอย่างรวดเร็ว โดยอธิบายองค์รู้ผ่านรูปภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2. รูปแบบกระบวนการการเคลื่อนไหวของกลุ่มยังไพรด์คลับ

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาพัฒนาการแนวคิดการเคลื่อนไหวในแต่ละประเด็นอย่างละเอียดผ่านกิจกรรมที่เป็นประเด็นต่อเนื่องเพื่อให้เห็นถึงวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่ม กระจ่างขึ้นและศึกษายุทธวิธีการเคลื่อนไหวเฉพาะของกลุ่ม
2. ข้อเสนอแนะทางกฎหมาย ยุทธวิธีการเคลื่อนไหวของกลุ่มในสภาวะการเมืองเอื้อต่อการขยายแนวร่วมของกลุ่มหลังจากกฎหมายอนุญาตให้รวมตัวได้อีกครั้งประเด็นที่กลุ่มขับเคลื่อนสามารถนำไปเป็นแนวทางต่อยอดการเรียกร้องในเชิงนโยบายต่อภาครัฐเพื่อให้เกิดการผลสะท้อนให้มากยิ่งขึ้นเนื่องจากระหว่างการศึกษาวิจัยฉบับนี้อยู่ในช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด 19
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาระหว่างกลุ่มเครือข่ายแกนนำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และศึกษากระบวนการก่อรูปเพื่อสร้างสถานะผู้นำอย่างเป็นทางการภายในกลุ่มนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปณฺญารุโณ, และ สุพัตรา สันติรุ่งโรจน์. (2562). ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 6(8), 3759-3772.
- ชานนท์ ยอดหงษ์. (2563). ยินดียิ่งแล้ว แหกแก้วมาไพรด์ กับเหตุผลที่เราต้องไป Chiang Mai Pride 2020 กัน. สืบค้นจาก <https://thematter.co/thinkers/chiang-mai-pride-2020/101065>
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2540). *ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่*. กรุงเทพฯ: วิทยา.
- วรรณมน ไตรยศักดิ์ดา. (2562). อัปเดตวันงาน LGBT Pride หัวเอเชียในครึ่งปีหลัง. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/lgbt-pride-date>
- วีรณัฐ พรหมจักร. (2564). ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มขบวนผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทย เพื่อสิทธิสตรี. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(1), 216-226.
- เอกพลณัฐ ญัฐพัชร์นันท์. (2556). พลวัตภายในแนวการวิเคราะห์ขบวนการทางสังคม. *วารสารสังคมศาสตร์*, 43(1), 181-204.
- Carter, D. (2004). Stonewall: the riots that sparked the gay revolution. Retrieved from <https://us.macmillan.com/books/9780312671938/stonewall>
- McAdam, D., McCarthy, J., & Zald, M. (1996). *Comparative perspectives on social movements: political opportunities, mobilizing structures, and cultural framings*. New York, NY: Cambridge University Press.
- Snow, D. & Benford, R. (1992). Master frames and cycles of protest. In A. D. Morris and C. M. Mueller (Eds.), *Frontier in Social Movement Theory* (pp. 133-155). New Haven, CT: Yale University Press.
- Snow, D. & Benford, R. (2000). Framing processes and social movements: an overview and assessment. *Annual Review of Sociology*, 26, 611-639.
- Stone, L. A. (2016). The impact of anti-gay politics on the LGBTQ movement. *Sociology Compass*, 10(6), 3-13.
- Tarrow, S. (1998). *Power in Movement Social Movements and Contentious Politics*. New York, NY: Cambridge University Press.